

Vida de la Parròquia

☎ 28 01 90 78 E-mail santjust664@bisbatsantfeliu.cat

MISSA CADA DIA . INTENCIONS DEMANADES

DISSABTE 19	20h.	
DIUMENGE 20	11h. 13h.	Xavier Pro populo
DIJOUS 24	20h	Lluís Llossà 1è r Aniv.
DIVENDRES 25	20h.	Perfecto Castro Comasaña 4 art. Aniv
DISSABTE 26	20h.	
DIUMENGE 27	11h. 13h.	Xavier Pro populo
DILLUNS 28	20h.	Ana Lucia Oliveira 10 m.

HORARIS DE LES MISSES D'ESTIU

Us informem d'alguns canvis en els horaris de les Misses, la majoria a causa de les activitats d'estiu.

No se celebrarà Missa de dilluns a divendres les següents setmanes: del 28 de juliol a l'1 d'agost, i del 25 al 29 d'agost.

La Missa del 6 d'agost, festa dels Sants Just i Pastor, és a les 11h. i serà presidida pel nou bisbe de Lleida, Mons. Daniel Palau i Valero, que va ser seminarista a la nostra parròquia.

Els diumenges d'agost hi ha una única Missa bilingüe a les 11,30h.

V JORNADA MUNDIAL DELS AVIS I DE LES PERSONES GRANS

L'Església celebra la Jornada dels avis el diumenge 27 de juliol amb el tema **Feliç el que no veu esvair-se la seva esperança**. S'estableix el quart diumenge de juliol, al voltant de la festa dels sants Joaquim i Anna, avis de Jesús. El papa Lleó XIV, per a aquesta Jornada en el context del Jubileu 2025, es convida a reconèixer els ancians no només com a destinataris de l'atenció pastoral, sinó com a testimonis de l'esperança que, de manera activa, són protagonistes de la vida eclesial.

FULL INFORMATIU PARRÒQUIA dels SANTS Just i Pastor

Sant Just Desvern, 20 de juliol de 2025 nº 29

ATACADA LA PARRÒQUIA CATÒLICA A GAZA

En l'atac de l'exercit israelià van morir tres persones i va deixar una desena de ferits, algunes de gravetat. La parròquia **Sagrada Família** és l'única església catòlica de la Franja de Gaza, és el lloc de refugi per a més de 500 persones des de l'inici de la guerra i va ser atacada el passat dijous.

Lleó XIV ha rebut aquest divendres la trucada de **Benjamí Netanyahu**, Primer Ministre d'Israel. Durant la conversa, el Papa ha instat a reactivar amb urgència l'alto el foc i posar fi a la guerra. Lleó XIV va exigir protegir els llocs de culte i, sobretot, els fidels i totes les persones que viuen tant a **Palestina** com a **Israel**.

El Papa va trucar al Patriarca Llatí de Jerusalem, a qui va asseverar que "és hora de posar fi a aquesta matança".

Els patriarques i caps de les Esglésies locals van emetre un **comunicat condemnant** el bombardeig: "Nosaltres, els Patriarques

i Caps de les Esglésies a Jerusalem, ens unim en profunda solidaritat amb el Patriarcat Llatí de Jerusalem i les persones refugiades a l'Església Catòlica de la Sagrada Família a Gaza, en ser testimonis de l'atroç atac de l'Exèrcit israelià contra el recinte de l'església (...) Denunciem enèrgicament aquest crim. Els llocs de culte són espais sagrats que s'han de mantenir segurs. A més, estan protegits pel dret internacional".

En el text evangèlic d'avui, Lluc parla de la trobada de Jesús amb dues germanes, Marta i Maria, que l'acolliren a casa seva. L'escena ens recorda el que Jesús espera de tots nosaltres: que siguem persones capaces d'intimitat amb ell i obertes al servei dels altres, capaços d'escoltar-lo i de compartir-ho tot amb ell. No és que hàgim de triar entre dos models diferents d'espiritualitat, simbolitzats per cadascuna de les dues germanes, per triar ne l'un o l'altre, segons el gust i la capacitat de cadascú. És a dir, ser partidaris de "l'acció" de Marta o preferir "la contemplació" de Maria. No es tracta de contraposar dues formes de vida espiritual, ja que el missatge de Jesús és plenament unificador. Tots som convidats a ser alhora Marta i Maria i estimar juntament Déu i el pròxim. El mestre no va contraposar aquell dia l'escolta fidel de la seva paraula i el compromís de viure la seva entrega als altres. Ens va prevenir, això sí, del risc de viure ofegats per la permanent agitació interior oblidant-nos de l'Esperit encomanant als altres el nerviosisme més que la pau i l'estimació. La nostra vida està sovint tan plena de mil i una activitats que fins i tot ens podem oblidar de viure, perquè som incapaços de mirar, de contemplar, d'escoltar, de reflexionar, de gaudir, d'agrair, d'estimar... I això ens porta a una espiral del "fer per fer" que ens mena a omplir el nostre temps, el bé més preuat que tenim, d'accions sense sentit que ens porten a atropellar tot el que tenim al nostre voltant i ens impedeixen contemplar el Creador, que viu entre nosaltres i en el que ens envolta. Seria bo que ens plantegéssim si, neguitoses per la disminució del nombre de preveres i de fidels, les nostres pròpies comunitats cristianes no s'acaben contagiant de l'agitació i el nerviosisme i, pretenent donar servei, deixen enrere el que és més important. Perquè, en lloc de la presència de l'Esperit Santi de la seva pau vertadera, ens podríem trobar fonamentant unes comunitats marcades per l'angoixa, incapaços de ser testimonis que irradiïn l'alè de Jesús, el seu mestre i pastor. Tots necessitem participar en pau i confiança de les actituds que Jesús va manifestar a Marta i Maria en aquella trobada.

PREGUNTEM-NOS

Què volia Jesús quan va dir que Maria tenia la millor part? Obrir la nostra porta interior és per a nosaltres posar-se a disposició dels altres? Som conscients que els altres ens necessiten i demanen ser escoltats? Estem disposats a deixar les nostres mil ocupacions per escoltar els que ens necessiten?

PREGUEM

Senyor Jesús, sempre present enmig dels que us invoquen, feu-nos sentir la vostra paraula de vida, escalfeu els nostres cors perquè siguem capaços d'estimar com vós ens heu estimat. Feu que la nostra pregària doni suport als nostres compromisos perquè tothom tingui part en la salvació que ens ve de vós. Us ho demanem a vós que viviu i regneu per sempre. Amén.

«Hay necesidad (...) de una sola [cosa]»

Hoy vemos a un Jesús tan divino como humano: está cansado del viaje y se deja acoger por esta familia que tanto ama, en Betania. Aprovechará la ocasión para hacernos saber qué es "lo más importante".

En la actitud de estas dos hermanas se acostumbra a ver reflejadas dos maneras de vivir la vocación cristiana: la vida activa y la vida contemplativa. María, «sentada a los pies del Señor»; Marta, atareada por muchas cosas y ocupaciones, siempre sirviendo y contenta, pero cansada (cf. Lc 10,39-40.42). «Calma», le dice Jesús, «es importante lo que haces, pero es necesario que descanses, y más importante aun, que descanses estando conmigo, mirándome y escuchándome». Dos modelos de vida cristiana que hemos de coordinar y de integrar: vivir tanto la vida de Marta como la de María. Hemos de estar atentos a la Palabra del Señor, y vigilantes, ya que el ruido y el tráfico del día a día frecuentemente esconde la presencia de Dios. Porque la vida y la fuerza de un cristiano solamente se mantienen firmes y crecen si él permanece unido a la verdadera vida, de donde le viene la vida, el amor, las ganas de continuar adelante... y de no mirar atrás.

A la mayoría, Dios nos ha llamado a ser como "Marta". Pero no hemos de olvidar que el Señor quiere que seamos cada vez más como "María": Jesucristo también nos ha llamado a "escoger la mejor parte" y a no dejar que nadie nos la quite.

Él nos recuerda que lo más importante no es lo que podamos hacer, sino la Palabra de Dios que ilumina nuestras vidas, y, así por el Espíritu Santo nuestras obras quedan impregnadas de su amor.

Descansar en el Señor solamente es posible si gozamos de su presencia real ante la Eucaristía. ¡Oración ante el sagrario!: es el tesoro más grande que tenemos los cristianos. Recordemos el título de la última encíclica de san Juan Pablo II: La Iglesia vive de la Eucaristía. El Señor tiene muchas cosas que decirnos, más de las que nos pensamos. Busquemos, pues, momentos de silencio y de paz para encontrar a Jesús y, en Él, reencontrarnos a nosotros mismos. Jesucristo nos invita hoy a hacer una opción: escoger «la parte buena» (Lc 10,42).